

SEX AND THE CITY

(maar dan in Nederland)

Onlangs verscheen de hilarische en taboedoorbrekende roman *Vrouwen die vreemdgaan* van Wieke van Oordt: het verhaal van vier getrouwde vriendinnen die alle vier regelmatig verboden avontuurtjes beleven... Dat doen echte vrouwen niet, denk je misschien? Mis: Claire, Jacky en Valerie bekennen aan Mijn Geheim dat ook zij wel eens verboden avontuurtjes beleefden. Hoe je er ook over denkt, feit is dat ook vrouwen vreemdgaan. Volgens sommige onderzoeken zijn dat er zelfs wel 1 op de 4!

Tekst: Sanne Prins - Foto's: iStock.

'Alles klopte met Willem. In bed was het een totale versmelting'

Claire (40) is gelukkig getrouwd en heeft drie dochters van 12, 10 en 7 jaar. Al 18 jaar lang heeft ze naast haar man een geheime relatie met haar twintig jaar oudere ex-directeur.

Tk studeerde rechten en zocht een stage op een goed advocatenkantoor. Het was nog niet zo makkelijk om een goede stageplek te vinden. Een paar keer was ik telefonisch al afgewezen voordat ik gelukkig eindelijk een keer op gesprek mocht komen. Het was een chique pand waar ik moest zijn. Met zo'n goudkleurig bord aan de gevel waar de naam van de advocaten stonden ingegraveerd. De secretaresse kwam me ophalen en ging me voor naar een ruime kamer. Een hoog plafond en veel ramen die uitkeken op de gracht. Achter een enorm bureau dat vol lag met stapels en stapels papieren, kwam een man tevoorschijn die opstond om mij een hand te geven. Ik wist niet wat ik zag. Deze man leek in niets op de voorstelling die ik had van een directeur van een advocatencollectief. Hij leek eerder op een ruige popster, een Herman Brood. Zijn halflange donkere haar viel tot ver over zijn boord. Hij had een zwart overhemd aan en een veelkleurig jasje met iets van grote geel en paarse patronen erin. Hij stelde zich

voor als Willem en nam weer plaats achter zijn bureau. Ik was zo verbluft dat ik maar net mijn naam gestameld kreeg. Ik ging zitten en hij vroeg me iets waarvan ik me niet meer herinner wat. Ik denk dat het van de spanning kwam of van het verrassingseffect door zijn verschijning, maar er gebeurde iets heel ergs. Ik kon het niet stoppen. Het begon met een klein snikje en borrelde toen vanuit heel diep uit me omhoog. Ik kreeg de slappe lach. Hoe meer ik het probeerde te stoppen, hoe heter ik het kreeg en hoe erger het werd. Door mijn tranen van het lachen heen zag ik de man verbijsterd naar me kijken. En toen gebeurde er iets ongelofelijks. Hij begon mee te lachen. Niet een beetje, nee, ook heel hard en heel lang. Maar nog ongelofelijker was het dat ik een half uur later weer buiten stond en dat ik de stageplek had."

Té leuk

"Deze ontmoeting, dit bizarre sollicitatiegesprek, smeedde op voorhand al een band tussen ons. Willem was leuk. Hij was gewoon té leuk. Ik werd zijn protegé. Hij nam me overal mee naartoe en ik werd stapelverliefd op hem. Op zijn briljante verstand, op zijn feilloze intuïtie in zijn werk en op zijn impulsieve besluiten. Ik werkte me uit de naad voor hem. Ik wilde de beste stagiaire ooit worden. Ik wilde dat hij

trots op me was en ik wilde nooit meer van zijn zijde wijken. Maar Willem was getrouwd en had een stuk of vier kinderen, van wie de jongste nog maar drie was. Ik wist dat hij dol op me was. Het was niet de vraag of we iets kregen samen, alleen wanneer. Pas nadat ik was afgestudeerd en hij me vroeg of ik voor hem kwam werken kregen we een relatie. We hadden natuurlijk al iets, een diepe vertrouwensband, alleen waren we nog niet eerder met elkaar naar bed geweest. Alles klopte met Willem, in bed gaven we ons over aan elkaar, een totale versmelting. Ik ben niet naïef. Mijn werk gaf voldoening en uitdaging en mijn geheime relatie met Willem was heerlijk, maar ik wist dat ik Willem niet voor mezelf wilde opeisen. Dat zou ik niet kunnen, niet tegenover zijn kinderen, niet tegenover zijn vrouw. We hadden het er ook nooit over. Ik wist dat ik iets moest doorbreken als ik niet mijn hele leven uitsluitend de muze en minnares van Willem wilde blijven. Ik moest mijn eigen leven gaan leiden. Na twee jaar heb ik ergens anders gesolliciteerd. Ik nam geen afscheid van Willem, dat was ondenkbaar, hij was me zo lief. Ik bleef hem regelmatig zien, maar ik had nu wel de gelegenheid om me te beraden op wat ik wilde met mijn leven. Roland kwam op mijn pad. Ik ontmoette hem op een feestje

van een vriendin. Roland was IT specialist, leuk, betrouwbaar en had een goed gevoel voor humor. Als vanzelfsprekend rolden we in een relatie. Niet spannend, wel leuk en gezellig. Roland werd mijn beste maatje. We gingen samenwonen en kregen kinderen, drie meiden. Ik was niet zijn muze, of spannende minnares. Wat Roland en ik hebben is op gelijkwaardigheid gestoeld.

dat hij diep ongelukkig was. Dat gold ook voor mij. Waarom moesten we onszelf zo kwellen? Ik heb het Roland proberen uit te leggen. Al vrij snel aan het begin van onze relatie. Ik wilde dit graag op een 'legale' manier. Zodat je niet hoeft te liegen, niet stiekem hoeft te doen. Dat je gewoon zou kunnen zeggen: 'Volgende maand ben ik een weekend weg met Willem.' Roland wilde er niet aan. Soms

'Willem blijf ik zien, ik kan niet anders. Als ik hem moet loslaten, gaat er iets dood in mij'

Nog steeds. We werken allebei vier dagen en we hebben één zorgdag voor de kinderen. We hebben een dubbel inkomen en kunnen ons daarom ook fijne vakanties veroorloven."

Ongelukkig

"Willem blijf ik zien. Ik kan niet anders. Willem zit in mij, als ik hem moet loslaten gaat er iets dood in mij. Ik heb het een keer geprobeerd. We hebben elkaar een jaar niet gezien. We waren er allebei doodziek van. Na een jaar belde hij me om te zeggen

denk ik dat hij het wel weet, maar ervoor kiest om er zijn ogen voor te sluiten. Ik wil er geen drama van maken. Al is het dat misschien wel. Ik heb maar één leven. En in dat leven bestaan twee mannen van wie ik zielsveel houd, van ieder op een totaal andere manier. Ik vind het vervelend als ik soms moet liegen, maar ik voel me niet schuldig. Wat er tussen mij en Willem is, zit zo diep en is zo puur, dat moet simpelweg een plek hebben in mijn leven.

Twee goede vriendinnen van me weten het en begrijpen me, ze willen soms als mijn dekmantel fungeren. Verder weet niemand het. Ik zie Willem niet vaak, een keer in de twee maanden. We vrijen, we praten, we eten. Soms, als het uitkomt, brengen we de nacht samen door. Onze zielen hebben zich dan weer even aan elkaar kunnen laven. Dat is genoeg."

▷

'Dat jachtinstinct laat zich niet zo gemakkelijk in dammen'

Jarelang hield Jacky (49) er allerlei minnaars op na, tot haar man Berend voor de tweede keer achter een affaire kwam en hun huwelijk op de klippen liep. Nu woont Jacky alleen met haar zoon op een etage.

Tk ben een jager en ik houd van spelen, geen goede combinatie voor een duurzame, monogame relatie. Ik was begin dertig toen ik iets met Berend kreeg. Een betrouwbare, lieve rots in de branding. Een man met wie je graag een gezin sticht, niet een man met wie je een affaire hebt of ongeremde spannende seks. Ik dacht dat ik mijn wilde haren kwijt was en toe was aan iets stabiels. Maar dat jachtinstinct laat zich niet zo gemakkelijk indammen. Ik geniet van het onvoorspelbare. De spanning van wat er mogelijk is, van wat er kan gebeuren. En geloof me, er is zoveel mogelijk. Als je er maar voor openstaat. Als ik op een feestje kom, scan ik razendsnel de aanwezige mannen. Ik doe het misschien niet eens bewust. Het gaat vanzelf. Er is er altijd wel een bij wie mijn aandacht blijft hangen: check! Soms is zo'n man heel argeloos, maar ik wek iets in hem op, het wilde, ongetemde dier denk ik, een oerdrift. Het verlangen om de

ander naar je hol te sleuren of het snel in de wc tegen de muur te doen. Ik zie er wel leuk uit, maar niet speciaal heel sexy. Het zit 'm in de lichaamstaal, in de manier waarop je elkaar aankijkt. Lang en doordringend, om vervolgens weer weg te kijken. Die blik van: ik wil jou! Nu! Mannen begrijpen die taal heel goed, een primair mannelijk deel van ze wordt acuut aangesproken. Het is niet rationeel, ze moeten erop reageren, of ze nou gelukkig getrouwd zijn of niet. Ik ben een gevaarlijke vrouw."

Affaires

"Onenightstands zijn betrekkelijk ongevaarlijk. Ik heb de voldoening van – vaak – fantastische seks en een avontuurlijke nacht. Daar kan ik dan wel weer even op teren. Gevaarlijker zijn affaires. Daar sta ik toch emotioneler in. Ik ga me hechten aan zo'n man en voor ik het weet zit ik te fantaseren over samenwonen of met elkaar verre reizen maken naar romantische oorden. Bovendien deed ik er mijn ex-man, Berend, mee tekort, vond ik.

De eerste keer dat Berend achter een affaire kwam, was drie jaar nadat onze zoon geboren was. We hadden een nieuw huis gekocht, ergens buiten de stad. Maar er moest van alles aan verbouwd

worden. Daarvoor hadden we een architect ingeschakeld. Direct toen ik hem zag wist ik: jou moet ik hebben. Een aantrekkelijke, aardse, keurig getrouwde man. Ik denk dat het ook met de spanning van de naderende verhuizing te maken had, of misschien was het puur instinct. Ik had mezelf in ieder geval niet in de hand. Het begon met wat flirterige sms'jes. Hij hapte. Voordat ik het wist hadden we heftige sms-seks. Dat hebben we een paar dagen later in de praktijk gebracht, op een kleed tussen de troep van het nieuwe huis. We hadden een goed excuus om elkaar regelmatig te zien. Het was maandenlang spannende seks op locatie. Totdat Berend een keer een paar expliciete sms'jes van hem op mijn telefoon las. De hel brak los."

Spelletje

"Ik heb voet bij stuk gehouden en gezegd dat ik niet met hem naar bed ben geweest. Dat het puur een uit de hand gelopen sms-flirt was. De architect werd eruit geknikkerd. Het spelletje was uit voor mij. Ik was enorm geschrokken van de heftigheid waarmee Berend reageerde. Hij was zo gekwetst. Dat 'onschuldige' plezier van mij kon consequenties hebben, realiseerde ik me plotseling. Ik hield mezelf altijd voor dat het niets met Berend te maken

had. Dat het een spannend tijdverdrijf was. Berend en ik pakten de draad weer op. Ik hield me koest en richtte me op mijn man en mijn zoon. Er sliep iets in, de behoefte aan seks met andere mannen maakte een lange winterslaap. Ik had ook minder zin om naar feestjes te gaan. Ik was een echte huismus geworden. Totdat ik Ward leerde kennen op het schoolplein van mijn

Het is zo hormoon-gedreven volgens mij, dat je grote risico's neemt. Op een keer waande ik me alleen op de zolder tijdens een telefoongesprek met Ward. Zat Berend om de hoek achter zijn werktafel! Ontkennen had geen zin. Ik was betrapt. Berend was woedend. Hij heeft gesmeten met alles wat hij in zijn handen kreeg, het was een grote ravage op die zolder. "Hoe kun je, hoe kun je!" schreeuwde hij telkens weer.

'Ik viel als een blok voor Ward. Ik was al mijn goede voornemens in één klap vergeten'

zoon. Ward was onlangs in ons dorp komen wonen, hij was een nieuwe vader op school. Een reclameman, snel, gevat, flirterig. Ik viel voor hem als een blok. Ik was alles wat ik me had voorgenomen met mannen in één klap vergeten. Er was geen toekomst, geen verleden, alleen Ward met wie ik naar bed wilde. Het was onontkoombaar. We kregen een affaire. Zonder scrupules deden we het in zijn huis of in mijn huis als onze partners en onze kinderen er niet waren.

Het is gek, maar zo'n affaire is dan meteen over. Ik zat in de nesten, dan ga je niet lekker buiten spelen. Ik voelde dat ik weer in dezelfde val was getrapt, ik had me weer laten gaan, me laten leiden door mijn hormonen. Misschien was het goed dat het was uitgekomen. Berend en ik, dat ging eigenlijk niet langer. We waren te verschillend. Ik had meer vrijheid nodig, meer ruimte om mijn eigen gang te kunnen gaan. Berend was veel te degelijk voor

Vreemdgaan,
ben je er fel op tegen of
heb je er wel begrip voor...
Praat mee op
www.mijngeheim.nl

mij. Had ik dat maar eerder ingezien. Dan had het niet zo dramatisch hoeven eindigen. Berend wilde scheiden. Ik had het vertrouwen tussen ons onherstelbaar geschaad, vond hij, en terecht. Inmiddels ben ik terugverhuisd naar de stad. Ik woon daar alweer een aantal jaar alleen met onze zoon op een etage. Hij is nu dertien. Hij gaat om het weekend naar zijn vader. Deze constructie werkt voor mij. Ik heb mijn vrijheid terug. In de weekenden dat mijn zoon bij zijn vader is, kan ik doen en laten wat ik wil. Af en toe zijn er mannen in mijn leven. Daar geniet ik van. Maar het hele wilde is er wel vanaf. Ik heb nu in mijn eentje de verantwoordelijkheid voor mijn zoon en mijn huis en inkomen. Dat maakt me rustiger, minder op zoek." ▶

'Verliefdheid verkokert je blik. Mijn hele brein werd erdoor in beslag genomen'

Valerie (45) woonde samen met haar jeugdliefde Simon. Nadat ze twee kinderen kregen, werd Simon heel passief en kreeg hij lichamelijke klachten. Valerie had moeite met die verandering. Ze wilde leven. Op tango-les ontmoette ze Louis.

"Ik ontmoette Simon toen ik achttien was. Hij was de man naar wie ik op zoek was. Super intelligent, ad rem, hij had iets jongensachtig en vrolijks over zich. Met hem wil ik de wereld leren kennen, dacht ik. Het was fijn en vertrouwd. Hij was mijn maatje, we hielden van dezelfde dingen. Italië werd onze favoriete stek voor vakanties. We kregen twee kinderen, kort na elkaar. Het was een heftige periode, twee kleintjes in de luiers. Veel slapeloze nachten. Simon had er meer moeite mee dan ik. Ik begon hem te ontzien. Ik liet hem vaker uitslapen, nam zijn deel van de verantwoordelijkheden over. Het hielp niet, ook niet na een paar nachten goed slapen. Hij bleef moe en uitgeblust. Het was vaak trekken en duwen.

Als er een klusje in huis moest gebeuren, wat hij op zich nam, stelde hij dat soms maanden uit. Want hij voelde zich 'nu' even niet goed. Ik

klaagde niet, dat zit niet in mijn aard. Ik nam het zoals het was, ik onderging de situatie. Ik moest er gewoon mee overweg kunnen, vond ik. Een vriendin van me maakte zich zorgen. "Denk ook eens aan jezelf, Val," zei ze. "Doe eens iets leuks." Zij en haar man dansten tango. Ze vroeg of ik geen zin had om met Simon mee te doen. Ik schreef ons in voor een beginnerscursus. Het was niet makkelijk om Simon mee te krijgen, maar nadat ik er een heel punt van had gemaakt, ging hij overstag."

Danspartner

"We kwamen in een nieuwe wereld terecht. We leerden andere stellen kennen. Het was gezellig en ik had er plezier in om weer iets nieuws te leren. Halverwege de cursus raakte Simon ontmoedigd en wilde ermee stoppen. Ik was ontzettend boos. Hadden we eindelijk iets gevonden wat we samen konden doen, haakte hij weer af. Ik besloot door te gaan, dan maar zonder Simon, met een andere danspartner. De tango lag me. Ik vond de muziek prachtig en ik had er gevoel voor. Ik voelde me weer vrouwelijk en aantrekkelijk. Wat had ik al die jaren toch gedaan? Ik was een huissloof geweest. Maar dit, dit was leven. Op een dansavond leerde ik Louis kennen. De eerste keer dat ik met hem danste, wist ik niet wat me overkwam. Dansen met hem was een soort versmelting. Hij was steeds meer in mijn

gedachten. Als ik les had, hoopte ik vurig dat hij er was voor de oefensalon. Hij kwam bijna altijd. Ik leefde steeds meer toe naar de dinsdagavond. Mijn gevoelens voor hem verwarden me ook. Op een mooie zomeravond was er een dansavond aan het water. Nadat we hadden gedanst, hebben we urenlang samen op een bankje zitten praten. Het was verliefdheid, puur, ik voelde me jong. Heel voorzichtig hebben we een eerste kus uitgewisseld. Verliefdheid verkokert je blik totaal. Ik was *head over heels* verliefd op Louis. Mijn hele brein werd in beslag genomen door mijn gevoelens voor hem. Louis was tien jaar ouder dan ik. Ook hij was getrouwd en verzand geraakt in een huwelijk dat niet meer echt leefde. Door de tango kon hij het opbrengen om zijn huwelijk in stand te houden, vertelde hij. Voor zijn kinderen, die al in de puberleeftijd waren. Hij was een toegewijde vader, maar met zijn vrouw had hij niets meer. We dansten met elkaar en probeerden een keer in de veertien dagen af te spreken. Op zulke momenten laafden we ons aan elkaar. We slenterden door stadjes, we gingen samen naar musea, uit eten, we maakten lange wandelingen en bedreven de liefde op afgelegen plekken in het bos."

Toekomst

"Ik leefde in twee werelden. Naast mijn normale leven met man en kinderen en een

parttime baan had ik een kleurrijk en spannend bestaan met een heerlijke minnaar. Maar Louis was al lang geen minnaar meer. Het begon steeds meer als een relatie te voelen. We kregen fantasieën over een toekomst samen. Het is veilig om zo te leven. Om de twee werelden gescheiden

eruit was. Alle spanning van die maanden dat ik mijn geheime relatie had moeten verbergen viel van me af. Het kon me eerlijk gezegd op dat moment ook niet meer schelen wat er zou gebeuren. Simon was boos en verdrietig en keerde zich in eerste instantie van me af, maar ik voelde hoe

'Ik wilde niets liever dan de boel opdoeken en met Louis verder. Maar durfde ik dat?'

te houden. Maar na verloop van tijd begint dat te knagen. We konden ons verlangen niet volop uitleven. Eigenlijk wilde ik niets liever dan dat. De boel opdoeken en met Louis verder. Maar durfde ik het? En zou Louis er ook voor gaan, zoals hij zei? Welke garanties had ik dat dit zou slagen? Louis wilde met mij verder. Hij wilde scheiden als ik er voor zou gaan. Uiteindelijk realiseerde ik me dat ik geen volledige regie had over de uitkomst van dit avontuur. Maar dat ik zo niet verder wilde leven. Ik had al anderhalf jaar iets met Louis, er moest iets gebeuren. Op een avond heb ik aan Simon verteld dat ik iemand anders ontmoet had met wie ik verder wilde. Het luchtte me zo op, dat het

juist deze beslissing was voor ons beiden. Ook Simon kreeg nu weer een kans om opnieuw te beginnen. We huurden een zolderetage in de buurt. Ik gaf Simon de keus waar hij wilde wonen. Hij besloot om in de zolderetage te trekken. Louis heeft woord gehouden. Al was dat niet gemakkelijk voor hem. Ook hij moest afscheid nemen van een gezinsleven

om zich voluit in een ongewis avontuur te storten. Na een half jaar is hij bij me in getrokken. We hebben veel veranderd in huis, om het echt van ons samen te maken. We hebben twee extra kamers gecreëerd voor zijn kinderen. We zijn nu een paar jaar verder. Er is harmonie gekomen in ons leven. Als de kinderen van Louis er zijn, dan zijn we een groot gezin met vier kinderen in verschillende leeftijden. Het gaat wonderlijk goed. Misschien omdat Louis en ik er in onze liefde helemaal voor gaan. We leven de liefde voor, daar zijn we voor gaan staan. Die basis is alleen maar sterker geworden. We laten er geen wig tussen drijven. Dat voelen de kinderen, denk ik. Het dwingt misschien respect af. Met Simon heb ik een redelijk goed contact. Hij heeft een nieuwe vriendin en het lijkt veel beter te gaan met hem. Ik ben zo blij dat ik deze keuze heb gemaakt. Anders waren we misschien blijven aanmodderen in een relatie waar we geen van beiden nog leven in konden blazen." ■

Meer lezen?

Mijn Geheim mag 5 exemplaren verloten van *Vrouwen die vreemdgaan* van Wieke van Oordt. Meedoen? Stuur voor 13 juni 2017 een mailtje naar redactie@mijngeheim.nl ovv 'vreemdgaan' en wie weet krijg je het boek toegestuurd.